

**Vyjádření pověřeného akademického pracovníka (PAP)
k rigorózní práci Mgr. Veroniky Drzkové, LL.M.
„Vzorový zákon UNCITRAL a rozhodčí řízení ve vybraných evropských
státech“**

Autorka se v rigorózní práci věnuje Vzorovému zákonu UNCITRAL ve srovnávacím pohledu na úpravu rozhodčího řízení ve Švédsku a Dánsku, v určité konfrontaci s českým právem. Zvláštní pozornost je věnována otázce, jak přistupovat ke vzorovému zákonu, který by měl být zapracován do autonomního práva určitého státu. Zatímco Dánsko se rozhodlo vzorový zákon přijmout, Švédsko tak sice výslovně neučinilo, nicméně jeho úprava je vzorovým zákonem do jisté míry přece jen ovlivněna. Autorka se zaměřuje právě na zkoumání otázky přístupu těchto dvou států k regulaci mezinárodního rozhodčího řízení. Práce zčásti navazuje na práci diplomovou, která se věnovala zákonu UNCITRAL ve vztahu k českému právu, které tento zákon zapracovalo, jak uvádějí zdroje UNCITRAL, z 80 %, a k právu Belgie. Rigorózní práce se posunula dále, autorka se oproti diplomové práci zaměřila na dva severské státy, které jsou jí v současné době velmi blízké, neboť žije ve Švédsku, zároveň do práce promítla i určité nové znalosti, kterých nabyla v praxi, od ukončení studia na Právnické fakultě. To konec konců osvědčuje i velmi nízké procento kontroly na plagiáty: autorka se neopakuje a přináší nové poznatky.

Práce je vhodně rozvržena a systematicky uspořádána. Sestává ze šesti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Po Úvodu se práce zaměřuje na vymezení pojmu mezinárodní obchodní arbitráž (rozhodčí řízení a arbitráž jsou synonyma), následuje uvedení Vzorového zákona UNCITRAL. Dále se autorka podrobně zabývá právní úpravou rozhodčího řízení ve Švédsku a v Dánsku. Práce ústí v Závěr, v jehož rámci si autorka všímá i české právní úpravy a stručně, ale výstižně a zcela věcně uvádí rozdíly české úpravy a Vzorového zákona. Uzavírá s přáním, aby se ČR snažila o to, být vstřícnou vůči mezinárodní obchodní arbitráži, s čímž mohu jen souhlasit.

Při ústní obhajobě by se autorka měla vyjádřit k následujícím otázkám:

1. V úvodní partii je na s. 10 charakterizována jurisdikční doktrína tak, že podle autorky existuje silné napojení na státní aparát a rozhodci jsou považováni za vykonavatele veřejné moci s kvazisoudním statutem. To tedy pro české právo, které je rovněž v podstatě založeno na této doktríně, neplatí, resp. nemohu to akceptovat. Autorka sice

odkazuje na zahraniční publikaci (Bantekas), ale nevyjádřila se, zda tato charakteristika platí i pro české právo. K tomu by se měla blíže vyjádřit. Kam jinde by české právo v nadhozené kategorizaci (která je dost schematická) zařadila?

2. Na s. 19 autorka naznačuje trend, podle něhož je snaha soudů omezit přezkum arbitráže na nutné minimum. Opět je potřebné promítnout toto tvrzení do české reality, když je rigorózní práce předkládána na univerzitě v ČR.

Práce je na výborné úrovni, splňující požadavky na rigorózní práci, využívá bohaté zahraniční literatury. Zamýšlený záměr rigorózní práce byl splněn.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Veronice Drzkové, LL.M. přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

PAP

V Praze dne 3.7.2020